

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18857/2023
20.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца Спортског савеза Бабушница са седитем у Бабушници, чији је пуномоћник Ана Панчић, адвокат из ..., против тужене Општине Бабушница, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 132/23 од 15.03.2023. године, у седници одржаној 20.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 132/23 од 15.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту П 10/21 од 02.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на име фактичког заузећа површине од 7436 м² на к.п. бр. ... КО ..., Потес ..., ради изградње купалишног комплекса у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке исплати износ од 11.252.527,00 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 448.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате као и да Вишем суду у Нишу накнади трошкове поступка у износу од 1.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 132/23 од 15.03.2023. године, ставом првим изреке одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање у том делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је правни следбеник Савеза за организацију физичке културе Бабушница – СОФК. Решењем надлежног органа локалне самоуправе од 11.03.1985. године извршен је административни пренос права коришћења непокретности у друштвеној својини, без накнаде к.п. бр. ... КО ..., мзв. ..., у површини од 39.758 м², са Општине Бабушнице на СОФК. Према уверењу СКН од 01.03.2013. године, к.п. бр. ... КО ... у првом премеру била је уписана као ливада 2. класе, површине 7.101 м² на АА и ББ са уделом од по ½, на основу решења о изузимању. Променом у катастарском оперативном бр. .../... наведена парцела уписана је као друштвена својина – улице, путеви, тргови са истом површином на основу решења о изузимању од 30.07.1976. године и 04.06.1982. године, променом у 1982. години парцела је уписана као друштвена својина Општине Бабушница са површином од 39.758 м², а променом у 1985. години иста је уписана као друштвена својина, а као корисник уписан је Савез за организацију физичке културе Бабушница. Променом из 2005. године извршеном на основу решења Министарства за омладину и спорт од 05.07.1998. године, као носилац права коришћења предметне парцеле уписан је тужилац, док је променом из 2007. године извршен упис зграде, која је у габариту површине 249 м², са одобрењем за градњу од 18.06.1987. године, а као држалац исте је уписан тужилац. Променом из 2009. године, на основу решења о употреби изграђеног објекта од 20.03.2009. године, уписана је својина – други облици на тужиоца. Након тога, а на основу закључка Основог суда у Пироту, Судске јединице у Бабушници И 1558/10 од 15.06.2012. године на наведеном објекту се као корисник са заједничким уделом уписује и Општина Бабушница. Према листу непокретности бр. ... КО ..., к.п. бр. ..., Потес ..., површине 39.379 м², по врсти земљишта је јавно грађевинско земљиште у својини Републике Србије са уделом 1/1, док је тужилац уписан са правом коришћења и уделом 1/1. Према налазу и мишљењу судског вештака геодетске струке, на североисточном делу к.п. бр. ... КО ... изграђен је купалишни комплекс, у мерама и границама ближе наведеним у налазу и мишљењу судског вештака и ставу првом изреке првостепене пресуде, а истим је захваћена укупна површина од 7.436 м². Наведени купалишни комплекс изградила је тужена, с тим да пре изградње истог није вођен поступак експропријације, нити је тужиоцу исплаћена накнада за земљиште заузето овим објектом.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати накнаду за одузети део непокретности.

У конкретном случају, спорно земљиште је по врсти земљишта јавно грађевинско земљиште у својини Републике Србије са уделом 1/1, док је тужилац

уписан са правом коришћења и уделом 1/1. На североисточном делу предметне парцеле тужена је изградила купалишни комплекс, с тим да пре изградње истог није вођен поступак експропријације, нити је тужиоцу исплаћена накнада за земљиште заузето овим објектом. Из наведеног следи да је извршена тзв. фактичка експропријација до које долази у ситуацији када се на земљишту граде путеви, инфраструктурни и други објекти у јавном интересу, иако не постоји решење о експропријацији, односно његовом изузимању из поседа, што је овде случај.

С обзиром на то да је купалишни комплекс изградила тужена, тужилац, као корисник тог земљишта не може трпети штетне последице чињенице да надлежни орган није спровео управни поступак и донео решење о експропријацији које би било основ за исплату новчане накнаде. Међутим, с обзиром на то да је Општински секретаријат за привреду и финансије Скупштине општине Бабушница, имовинско – правна служба, по предлогу Јавног правобраниоца, на основу члана 80. Закона о експропријацији („Службени гласник СР Србије“, бр. 40/84) донела решење 11.03.1985. године којим се врши административни пренос права коришћења непокретности у друштвеној својини и то предметне парцеле са Општине Бабушница на Савез за организацију физичке културе Бабушница (СОФК) – правног претходника тужиоца без накнаде, то је правилан закључак нижестепених судова да тужилац нема право на тражену накнаду, јер је правном претходнику тужиоца предметна парцела додељена без накнаде. Наиме, и да је надлежни орган спровео управни поступак и донео решење о експропријацији које би било основ за исплату новчане накнаде, тужилац не би имао право на ту накнаду, сагласно одредбама члана 43а и 71. Закона о експропријацији, с обзиром да је његовом правном претходнику предметна парцела додељена без накнаде.

Стога су правилно нижестепени судови применили материјално право када су одбили, као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату тражене накнаде због извршене тзв. фактичке експропријације земљишта,.

Са напред наведених разлога оцењени су као неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Имајући у виду напред наведено, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

С обзиром на то да трошкови одговора на ревизију нису били нужни и неопходни, то је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка, применом члана 165. ЗПП, са којих разлога је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић